

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2021 *

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ø – Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα φ – Σχετικός λόγος μη καταχωρίσεως – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

Στην υπόθεση T-399/20,

Cole Haan LLC, με έδρα το Greenland, New Hampshire (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον G. Vos, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους T. Frydendahl και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Samsøe & Samsøe Holding A/S, με έδρα την Κοπεγχάγη (Δανία), εκπροσωπούμενη από την C. Jørdorf, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Απριλίου 2020 (υπόθεση R 1375/2019-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Samsøe & Samsøe Holding και Cole Haan,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. Spielmann (εισηγητή), πρόεδρο, U. Öberg και R. Mastroianni, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Ιουνίου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Δεκεμβρίου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Νοεμβρίου 2020,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση¹

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Νοεμβρίου 2017 η προσφεύγουσα, Cole Haan LLC, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 18 και 25, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 18: «Χαρτοφύλακες, πορτοφόλια, βαλίτσες γενικά και βαλίτσες ταξιδιού, τσάντες κάθε χρήσης, σακίδια πλάτης, δερμάτινες τσάντες, τσάντες χειρός, τσαντάκια, τσάντες για ψώνια από δέρμα, δερμάτινες κλειδοθήκες, θήκες για επαγγελματικές κάρτες, θήκες για πιστωτικές κάρτες, τσάντες ώμου, αποσκευές, μικρές θήκες, αθλητικά σακίδια κάθε χρήσης, σακίδια για αθλητικά είδη, σακίδια παραλίας, τσάντες με λουρί, πορτοφόλια, ομπρέλες»·
 - κλάση 25: «Ενδύματα για γυναίκες, άνδρες και παιδιά· τζην, κιλότες, γυναικεία εσώρουχα, υποκάμισα, κοντομάνικες μπλούζες, ρούχα για το πάνω μέρος σώματος, αμάνικα πουλόβερ, φούστες, κάλτσες, σακάκια, παλτά, κοντά παντελόνια, πουκαμίσες, πουλόβερ, γιλέκα,

¹ Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

φουλάρια, γάντια, εσάρπες, φόρμες, μπερτες και κάπες, ρούχα βροχής, ρούχα για σκι, μαγιό, εσώρουχα, φανέλες, πλεκτά είδη· γραβάτες· υποδήματα· μπότες, χαμηλά υποδήματα, αθλητικά υποδήματα, υποδήματα κάθε χρήσης, σανδάλια, παντόφλες· είδη πιλοποΐας, σκουφιά, καπέλα».

- 4 Στις 23 Φεβρουαρίου 2018 η παρεμβαίνουσα, η εταιρία Samsøe & Samsøe Holding A/S, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001, κατά της καταχώρισης του σήματος που είχε ζητηθεί για τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 3 ανωτέρω προϊόντα.
- 5 Η ανακοπή στηριζόταν, ιδίως, στη διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος που καταχωρίστηκε στις 22 Νοεμβρίου 2013 με αριθμό 1193789 και απεικονίζεται κατωτέρω:

- 6 Το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί για προϊόντα, μεταξύ άλλων, των κλάσεων 18 και 25 τα οποία αντιστοιχούν, για καθεμία εξ αυτών των κλάσεων, στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 18: «Δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, καθώς και προϊόντα από τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων, γουνόδερμα· τσάντες, τσαντάκια, βαλίτσες και σακίδια ταξιδιού· ομπρέλες και αλεξήλια»·
 - κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποΐας».
- 7 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
- 8 Στις 29 Απριλίου 2019 το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισης σήματος για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στη σκέψη 3 ανωτέρω, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
- 9 Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001.

[παραλείπόμενα]

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
 - να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών.

- 12 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

[παραλειπόμενα]

- 18 Στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής της σχετικής κατηγορίας προϊόντων, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2007, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 19 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το βάσιμο του προσδιορισμού του κοινού σε σχέση με το οποίο το τμήμα προσφυγών εκτίμησε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, ήτοι του γαλλόφωνου κοινού που δεν γνωρίζει ούτε τη δανική ούτε τη βουλγαρική ούτε την ελληνική γλώσσα και έχει μέσο βαθμό προσοχής.
- 20 Η προσφεύγουσα επίσης δεν αμφισβητεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια.

[παραλειπόμενα]

- 22 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Η αντίληψη που έχει ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών σχετικά με τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής έχει συνήθως συνολική αντίληψη για το σήμα και δεν εξετάζει τις διαφορές λεπτομέρειές του (βλ. απόφαση της 12ης Ιουνίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 23 Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελεί απεικόνιση του γράμματος «Ø», που αποτελεί μέρος του χρησιμοποιούμενου στη δανική γλώσσα αλφαβήτου, ενώ το προγενέστερο σήμα αποτελεί απεικόνιση του ελληνικού γράμματος «φ» ή του γράμματος «Φ» που προέρχεται από το κυριλλικό αλφάβητο, το οποίο χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, στη βουλγαρική γλώσσα.

[παραλειπόμενα]

- 25 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι κακώς διαπίστωσε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία αποτελούνταν αμφότερα από έναν κύκλο με μια κάθετη ευθεία γραμμή, ενώ η γραμμή η οποία διαπερνά τον κύκλο που απεικονίζεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι διαγώνια. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι, στο προγενέστερο σήμα, η γραμμή που διαπερνά τον κύκλο εκτείνεται πέραν του κύκλου αυτού σε μεγαλύτερο μήκος από ό,τι στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, πράγμα το οποίο δεν έλαβε υπόψη το τμήμα προσφυγών.

[παραλειπόμενα]

- 30 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από τη σκέψη 23 ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη την οπτική διαφορά που προκύπτει από το γεγονός ότι η γραμμή που διαπερνά τον κύκλο του προγενέστερου σήματος εκτεινόταν πέραν του κύκλου αυτού σε μεγαλύτερο μήκος από ό,τι στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 31 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την ικανότητα των καταναλωτών να διακρίνουν ορισμένα γράμματα ή ορισμένα σύμβολα που παρουσιάζουν οπτικές ομοιότητες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα αυτά αφορούν γράμματα ή σύμβολα που υφίστανται στη γλώσσα ή στις γλώσσες που γνωρίζουν οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές, ήτοι, εν προκειμένω, οι γαλλόφωνοι καταναλωτές που δεν ομιλούν ούτε τη δανική ούτε τη βουλγαρική ούτε την ελληνική γλώσσα.
- 32 Όμως, κανένα από τα γράμματα «Ø», «Φ» και «φ» δεν χρησιμοποιείται στη γαλλική γλώσσα, την οποία ομιλεί το ενδιαφερόμενο κοινό.

[παραλειπόμενα]

- 34 Τέλος, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι η δήλωση της προσφεύγουσας ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία διαφέρουν από οπτικής απόψεως αποτελεί απόρροια των επιχειρημάτων που απορρίφθηκαν, αντιστοίχως, στις σκέψεις 28 και 29 ανωτέρω, χωρίς να τεκμηριώνεται. Κατά συνέπεια, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία έχουν μεγάλο βαθμό οπτικής ομοιότητας και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.
- 35 Συνεπώς, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπήρχε μεγάλη οπτική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.
- 36 Όσον αφορά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων από φωνητικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι δεν ήταν δυνατή η σύγκρισή τους από την άποψη αυτή, διότι τα εν λόγω σημεία δεν προφέρονται, δεδομένου ότι κανένα από τα σημεία αυτά δεν σημαίνει κάτι για την πλειονότητα του γαλλόφωνου κοινού. Προσέθεσε ότι, αν έπρεπε να περιγραφούν τα ως άνω αντιπαρατιθέμενα σημεία με βάση την εμφάνισή τους, τα ως άνω σημεία θα περιγράφονταν αμφότερα ως «κύκλος χωρισμένος στη μέση», οπότε στην περίπτωση αυτή θα ήταν πανομοιότυπα από φωνητικής απόψεως.
- 37 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι θεώρησε ότι η φωνητική πτυχή των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν ασκεί επιρροή επί της εκτιμήσεως της ομοιότητας των σημείων αυτών. Ειδικότερα, το ως άνω τμήμα έκρινε εσφαλμένως ότι το γαλλόφωνο κοινό δεν είχε καμία γνώση της δανικής, της βουλγαρικής και της ελληνικής γλώσσας. Ωστόσο, οι καταναλωτές, ακόμη και χωρίς να καταλαβαίνουν τις γλώσσες αυτές, γνωρίζουν, αφενός, ότι το σήμα του

οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει κάποια σημασία στις «σκανδιναβικές γλώσσες», αποτελεί ένα γράμμα της αλφαβήτου της δανικής γλώσσας και σημαίνει «νήσος» στην εν λόγω γλώσσα και, αφετέρου, ότι το προγενέστερο σήμα απεικονίζει ένα γράμμα της αλφαβήτου της ελληνικής και της βουλγαρικής γλώσσας. Προς στήριξη των επιχειρημάτων αυτών η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιεί το γράμμα «ø» στην ονομασία της για να τονίσει τη σκανδιναβική της ταυτότητα και ότι έχει ένα κατάστημα στη Γαλλία, πράγμα το οποίο δείχνει ότι οι γαλλόφωνοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τη σκανδιναβική, ή ακόμη και δανική, προέλευση του γράμματος «ø». Όμως, στις αντίστοιχες γλώσσες, τα γράμματα που αποτελούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία προφέρονται με διαφορετικό τρόπο, οπότε τα εν λόγω σημεία δεν έχουν ομοιότητα από φωνητικής απόψεως.

- 38 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 22 και 31 ανωτέρω, τα γράμματα «Ø», «Φ» και «φ» δεν χρησιμοποιούνται στη γαλλική γλώσσα, η οποία ομιλείται από το ενδιαφερόμενο κοινό, οπότε, από πλευράς του κοινού αυτού, ανήκουν σε ξένες γλώσσες.
- 39 Πρέπει όμως να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, δεν μπορεί να τεκμαίρεται γενικά η γνώση μιας ξένης γλώσσας [πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Inditex κατά ΓΕΕΑ – Marín Díaz de Cerio (OFTEN), T-292/08, EU:T:2010:399, σκέψη 83].
- 40 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, καταρχήν, η ορθή προφορά των γραμμάτων της αλφαβήτου σε μια ξένη γλώσσα και η γνώση της υπάρξεως ενός γράμματος της αλφαβήτου που χρησιμοποιείται ειδικά σε μια τέτοια γλώσσα είναι στοιχεία συνδεδεμένα με τη γνώση της γλώσσας αυτής, οπότε ούτε και αυτά μπορούν να τεκμαίρονται.
- 41 Όσον αφορά την προφορά από το ενδιαφερόμενο κοινό μιας λέξης σε μια ξένη γλώσσα, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι είναι πολύ δύσκολο να αποδειχθεί με βεβαιότητα πώς προφέρει ο μέσος καταναλωτής στη μητρική του γλώσσα μια ξενόγλωσση λέξη. Πρώτον, δεν είναι βέβαιο ότι την αναγνωρίζει ως ξένη λέξη. Δεύτερον, ακόμη και αν ο καταναλωτής αναγνωρίζει την αλλοδαπή προέλευση της οικείας λέξης, η προφορά της δεν είναι οπωσδήποτε ίδια με την προφορά της στη γλώσσα προέλευσης. Πράγματι, προϋπόθεση για να συμπίπτει η ορθή προφορά με την προφορά στη γλώσσα προέλευσης είναι όχι μόνον η γνώση της εν λόγω προφοράς, αλλά και η ικανότητα προφοράς της λέξης με την ορθή εκφορά. Τρίτον, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να αποδεικνύεται επίσης ότι την ικανότητα αυτή έχει η πλειονότητα του ενδιαφερόμενου κοινού [πρβλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2005, SPAG κατά ΓΕΕΑ – Dann και Backer (HOOLIGAN), T-57/03, EU:T:2005:29, σκέψη 58].
- 42 Οι παρατηρήσεις αυτές ισχύουν και όσον αφορά την προφορά γραμμάτων που δεν υπάρχουν στις γλώσσες τις οποίες κατανοεί το ενδιαφερόμενο κοινό.
- 43 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι είναι «πιθανώς αληθές» ότι το ενδιαφερόμενο κοινό που προσδιορίστηκε από το τμήμα προσφυγών δεν κατανοεί ούτε τη δανική ούτε τη βουλγαρική ούτε την ελληνική γλώσσα. Εντούτοις, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι το εν λόγω κοινό προφέρει τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, ούτε κατά μείζονα λόγο με ποιον τρόπο τα προφέρει.
- 44 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τη διαφορετική προφορά των αντιπαρατιθέμενων σημείων από το ενδιαφερόμενο κοινό το οποίο δεν γνωρίζει ούτε τη βουλγαρική ούτε τη δανική ούτε την ελληνική γλώσσα πρέπει να απορριφθεί.

- 45 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται, αφενός, ότι το γράμμα που απεικονίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση περιλαμβάνεται στο δανικό αλφάβητο, ότι σημαίνει «νήσος» στη γλώσσα αυτή και ότι αποδίδει κάποια έννοια στις «σκανδιναβικές γλώσσες» και, αφετέρου, ότι το προγενέστερο σήμα απεικονίζει ένα γράμμα που χρησιμοποιείται στην ελληνική και τη βουλγαρική γλώσσα. Πράγματι, με το επιχείρημα αυτό σκοπεύεται να αποδειχθεί η ύπαρξη διαφοράς από εννοιολογικής απόψεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, τούτο όμως δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά τη σύγκριση των εν λόγω σημείων από φωνητικής απόψεως.
- 46 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, λαμβανομένης υπόψη της αντιλήψεως εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, δεν ήταν δυνατή η φωνητική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.
- 47 Όσον αφορά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι μια τέτοια σύγκριση δεν είναι δυνατή. Συναφώς, από το επιχείρημα που υπομνήσθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω συνάγει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα θεωρήσει τα αντιπαρατιθέμενα σημεία ως δύο γράμματα προερχόμενα από διαφορετικές ξένες γλώσσες. Προσθέτει ότι το γράμμα «Ø», το οποίο απεικονίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, έχει και άλλες έννοιες τις οποίες αντιλαμβάνεται το σύνολο των καταναλωτών της Ένωσης. Συγκεκριμένα, αφενός, το γράμμα αυτό γίνεται αντιληπτό στα μαθηματικά υπό την έννοια ότι παραπέμπει στον αριθμό 0. Συναφώς, υποστηρίζει ότι χρησιμοποιεί το γράμμα «Ø» στο πλαίσιο της εμπορικής στρατηγικής της και σε άλλα σήματα των οποίων είναι δικαιούχος, όπως ZERØGRAND, ØRIGINALGRAND, GRANDPRØ και GRAND.ØS, για να αντικαταστήσει τόσο το γράμμα «ο» όσο και τον αριθμό 0. Δεν θα χρησιμοποιούσε όμως το γράμμα «Ø» με τον τρόπο αυτόν αν πίστευε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν μπορεί να το θεωρήσει ως ικανό να αντικαταστήσει το γράμμα «ο» ή τον αριθμό 0. Αφετέρου, το εν λόγω γράμμα γίνεται αντιληπτό ως σύμβολο της διαμέτρου ενός αντικειμένου. Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού η προσφεύγουσα προσκόμισε εικόνες από στιγμιότυπα οθόνης τμημάτων καταλόγου κατασκευαστή επίπλων, που εκδίδεται σε πάνω από 200 εκατομμύρια αντίτυπα κάθε έτος και που περιλαμβάνει πολλά παραδείγματα χρησιμοποίησε του γράμματος «Ø» προς προσδιορισμό της διαμέτρου ενός αντικειμένου. Εξ αυτού συνάγει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία διαφέρουν από εννοιολογικής απόψεως.
- 48 Το τμήμα προσφυγών σημείωσε ότι, για την πλειονότητα του γαλλόφωνου κοινού, που δεν καταλαβαίνει ούτε τη βουλγαρική ούτε τη δανική ούτε την ελληνική γλώσσα, το προγενέστερο σημείο δεν σημαίνει κάτι, πράγμα από το οποίο συνάγει ότι δεν ήταν δυνατή καμία σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων από εννοιολογικής απόψεως. Προσέθεσε ότι το γεγονός ότι ένα μέρος του κοινού αυτού αντιλαμβάνεται τα αντιπαρατιθέμενα σημεία ως γράμματα προερχόμενα από το αλφάβητο της δανικής, της βουλγαρικής ή της ελληνικής γλώσσας είναι άνευ σημασίας και ότι η πλειονότητα του γαλλόφωνου κοινού δεν εκλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως το μαθηματικό σύμβολο για το «μηδέν» ή ως το σύμβολο της διαμέτρου ενός αντικειμένου.
- 49 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 39 ανωτέρω, δεν μπορεί να τεκμαίρεται η γνώση περί της υπάρξεως γράμματος του αλφαβήτου το οποίο χρησιμοποιείται ειδικά σε μια ξένη γλώσσα.
- 50 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι το γαλλόφωνο κοινό που δεν γνωρίζει ούτε τη δανική ούτε τη βουλγαρική ούτε την ελληνική γλώσσα θα θεωρήσει, αφενός, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως απεικόνιση ενός γράμματος χρησιμοποιούμενου στη δανική γλώσσα και, αφετέρου, το

προγενέστερο σήμα ως απεικόνιση γράμματος χρησιμοποιούμενου στην ελληνική και τη βουλγαρική γλώσσα. Συναφώς, απλώς και μόνον το στοιχείο που στηρίζεται στην ορθογραφία της ονομασίας της παρεμβαίνουσας και στη χρήση της ονομασίας αυτής ως διακριτικού τίτλου καταστήματος στη Γαλλία δεν δικαιολογεί τη διαπίστωση ότι το γράμμα «Ø» γίνεται αντιληπτό με τον τρόπο που υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Κατά τα λοιπά, διαπιστώνεται ότι, όπως ορθώς επισημαίνει το EUIPO, το επιχείρημα το οποίο αντλείται από την εν λόγω χρήση υποστηρίζεται με στιγμιότυπο οθόνης ενός διαδικτυακού τόπου, που αποτελεί το παράρτημα Α.5 του δικογράφου της προσφυγής, το οποίο η προσφεύγουσα προσκομίζει για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Τέτοια όμως αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να απορρίπτονται ως απαράδεκτα, χωρίς να εξετάζονται [πρβλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 2009, Fiorucci κατά ΓΕΕΑ – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, EU:T:2009:157, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 51 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επίσης δεν απέδειξε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση σημαίνει «νήσος» στη δανική γλώσσα.
- 52 Όσον αφορά την υποτιθέμενη αντίληψη εκ μέρους του ως άνω κοινού του γράμματος «Ø» υπό την έννοια ότι αντιπροσωπεύει τον αριθμό 0 στα μαθηματικά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται μόνο στους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας σχετικά με την εκ μέρους της χρήση του γράμματος αυτού στα σήματα των οποίων είναι δικαιούχος. Οι εν λόγω ισχυρισμοί, όμως, δεδομένου ότι δεν αφορούν το γράμμα «Ø» μόνον του, δεν ασκούν επιρροή προκειμένου να διαπιστωθεί η σημασία την οποία έχει το γράμμα αυτό για το κοινό, ακόμη και αν μια τέτοια χρήση θεωρηθεί αποδεδειγμένη.
- 53 Όσον αφορά το προβαλλόμενο επιχείρημα ότι το γράμμα «Ø» γίνεται αντιληπτό εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού υπό την έννοια ότι παραπέμπει στη διάμετρο ενός αντικειμένου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ως άνω επιχείρημα, όπως ορθώς επισημαίνει το EUIPO, στηρίζεται αποκλειστικά, στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ήτοι στα παραρτήματα Α.7, Α.8 και Α.9 του δικογράφου της προσφυγής. Σύμφωνα όμως με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 50 ανωτέρω, τέτοια αποδεικτικά στοιχεία είναι απαράδεκτα.

[παραλείπόμενα]

Επί των δικαστικών εξόδων

[παραλείπόμενα]

- 63 Δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, θα φέρει, σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα δικαστικά της έξοδα.
- 64 Όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται να καταδικαστεί η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, αρκεί η διαπίστωση ότι, εφόσον η παρούσα απόφαση απορρίπτει την προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής και της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του EUIPO εξακολουθούν να

διέπονται από το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως αυτής [πρβλ. απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2017, Aldi κατά EUIPO – Sky (SKYLITe), T-736/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:729, σκέψη 131].

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η Cole Haan LLC φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).**
- 3) Η Samsøe & Samsøe Holding A/S φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιουλίου 2021.

(υπογραφές)